

Co je vlastně v životě jisté?

Rok plný zvrátů a překvapení se pomalu chýlí ke konci. Na počátku jsme možná plánovali spoustu věcí – práci, dovolenou, kurzy... – a postupně je zase rušili. Jak šel čas s covidem, naučil se možná leckdo více prožívat přítomný okamžik, neplánovat, těšit se třeba z negativního výsledku testu, protože mu to otevíralo možnost udělat či naplánovat něco víc. Všeobecná nejistota, hojně podporovaná médii, možná v někom probudila otázku: o co nebo o koho se v životě opřít, abych nemusel stále něco měnit?

Když se v těchto dnech zastavíme u hrobu někoho, o kom víme, že byl pevně zakořeněn v Bohu, můžeme na tuto otázku odpovědět: ano, jedinou opravdovou jistotou je Bůh. A opravdu

nezáleží až tak moc na tom, kolik křesel má která strana v senátu nebo na radnici. Jestli počet nakažených stoupá, nebo už konečně klesá (bez ohledu na to, zda jsou čísla tak či onak účelově upravována).

Bůh dává našemu životu potřebnou jistotu a oporu. Jen je potřeba se opravdu o něj opřít. Můžu stát vedle zábradlí a nemusím se ho ani dotknout,

můžu stát vedle židle, ale nemusím si na ni sednout k odpočinku. Pokud se s Bohem pravidelně setkávám – v modlitbě, ve svátostech, poznávám ho v událostech – pak moje životní jistota roste. Jistota, že je zde někdo, kdo má věci pod kontrolou a vše, co se děje, nakonec dokonale zapadne do jeho plánu s námi.

Sestra Bernarda

Hrob J. Š. Baara. *Místo jména je na pomníku jeho báseň: „Čtenáři! Též tvá cesta k hrobu běží, tož se netaž, kdo zde leží, které bylo naše jméno, jaká práce – žití, věno. I své kvítí i své hloží odnesli jsme na soud Boží, pokoj máme v tomto hrobě, Bůh ho jednou dej i tobě. Pane, smiluj se nad námi!“ (viz článek str. 10)*

Krátké slovo farářovo

Bratři a sestry, situace kolem koronavirové infekce se stále mění a v době, kdy píšete tyto řádky, i dramaturguje. Jeden „přínos“ aktuální dění ale rozhodně má. Rozdělení, stoupající nevráživost mezi lidmi, naposledy takhle masivní možná po první přímé volbě prezidenta republiky. Co s tím můžeme udělat? Být laskavější, když má někdo jiný názor. Neukazovat pořád na druhé, ale sami se snažit být ohleduplní, a přitom ne ustrašení. A my věřící se

zamyslet: Jak pracuji s otázkou nemoci a smrti v životě mém a mých blízkých? Neodsouval jsem ji celý život kamsi do kouta a nezaháněl? Skutečně věřím v Ježíše Krista, Pána života a smrti? Skutečně věřím, že ho mohu vtáhnout do aktuálního dění, a to nejen ve společnosti, ale i u mne doma? A co chůze do kostela a hlášení se k víře? Byla to jenom kratochvíle v dobách hojnosti, nebo je to živý pramen, z kterého čerpám stále?
P. Jiří Korda

Pout' k mariánskému sloupu

Milí farníci, v dopise otce biskupa Zdenka (strana 4) zaznělo mimo jiné, že modlitba za ukončení koronavirové infekce může být uskutečněna i v rámci pouti k mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Tento podnět koresponduje s mým plánem ohledně adventu. Vzhledem k situaci jsem letos ani nesháněl nikoho, kdo by mohl vést duchovní obnovu, kterou míváme některou adventní sobotu ráno a dopoledne. Pojdme ale místo takovéto duchovní obnovy na pout' k mariánskému sloupu! Navíc jsme farností se sloupem zvláštním způsobem spjatou. Začneme v so-

botu 12. prosince v 7.00 ráno u nás na Lhotce mší svatou s rorátními zpěvy. Po ní a po snídani vyrazíme. Kdo může, půjde s námi pěšky ke kapličce svatého Bartoloměje v Hodkovičkách u Černého koně a tam nasedneme na tramvaj. Kdo nemůže, pojedete rovnou MHD. U mariánskému sloupu se pak společně pomodlíme svatý růženec, litanie a zazpíváme. Po tomto programu pak můžete využít čas k dopolední procházce starou Prahou, nebo se někde zastavit na kávu nebo oběd. Na viděnou!

P. Jiří Korda

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Za září 2020 se na všech účtech na stavbu vybralo 106 557 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

Z ekonomické rady

Jestliže rada pastorační již díky omezením nestihla na začátku října zasedat, poslední zářijový den to zvládla rada ekonomická. Právě od jara trvající obtíže okolo koronavirové infekce vedly ke zpoždění realizace dále popsaných záležitostí. A tak jsme pokračovali přípravou potřebného ke kompletní rekonstrukci bytu, který je ve vlastnictví farnosti a před rokem jsme ho převzali po původním obyvateli a dárci panu Zelinkovi. Byt nebyl nikdy, tedy zhruba půl století, rekonstruován. Jako dodavatel projektových prací rekonstrukce byla vybrána ze dvou nabídek Statická a projekční kancelář Ing. Jiřího Šárky. Model financování rekonstrukce, který bude postoupen arcibiskupství ke schválení, byl vytvořen na základě konzultace s Ing. Zbyňkem Fišerem. Odhadovaná cena rekonstrukce je do 1,5 mil. Kč. Forma navržené úhrady 400 000 Kč na vrub Investičního fondu farnosti a 1 100 000 Kč úvěrem od banky. Dále jsme schválili defi-

nitivní podobu smlouvy mezi farností a fundraiserem JUDr. Jakubem Hradcem. Tato smlouva též putuje na arcibiskupství ke schválení.

Když píšete o arcibiskupství, chci zmínit, že proběhla v srpnu a v září dvě jednání mezi mnou a zástupci obou farních rad a vedením arcidiecéze ohledně podílu arcibiskupství na podpoře projektu a spolufinancování plánované stavby v aktuální situaci. Protože 1. prosince končí funkční období ekonomické rady, poděkoval jsem všem členům za spolupráci. Členy rady nově navrhuje farář generálnímu vikáři. Protože současní členové souhlasili, budu navrhovat i v dalším období je. S výjimkou dr. Hradce, u kterého by se jednalo o střet zájmů z důvodu jeho pozice fundraiser farnosti. Místo něho bude v ekonomické radě dr. Petr Křížek, kterého nominovala v souladu s církevním právem rada pastorační.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

● **Svátost křtu** přijali František Petr T. a Theodor S.

Rozloučili jsme se s Dagmar Kaňkovou, Martou Sankotovou, Ivanou Čechlovskou a Marií Vrbíkovou.

● **Začátek školního roku:** Výuky náboženství se účastní přes 70 dětí; z toho 26 se jich připravuje na 1. svaté přijímání, výuka běží v době omezení distančně. Deset mladých lidí se připravuje na přijetí svátosti biřmování a čtyři dospělí na křest. Na jaře nezvládla přijmout iniciační svátosti jedna

dospělá katechumenka, s ohledem na její zdravotní stav jí povolil biskup přijmout tyto svátosti v těchto dnech.

● **Veřejné mše sv. jsou do odvolání zrušeny.** Zadané intence budou slouženy soukromě, pokud je nezrušíte.

● **Otevření kostela:** po–so 15–19 h; neděle 8–12 a 15–19 h.

● **Konají se jen** osobní rozhovory s duchovními, katechumenát, společenství sv. Jana z Boha, křty, svatby a pohřby do 30 osob, návštěvy u vážně nemocných a seniorů.

P. Maria Růžencová

Vážení spolubratři kněží a jáhnové, milí přátelé, obracím se na vás v předvečer památky Panny Marie Růžencové, kterou letos budeme slavit uprostřed různých omezení, která se týkají života celé společnosti i církve. Ve společnosti i mezi věřícími narůstá napětí, nespokojenost, obavy z budoucnosti. Možná tedy letos stojí za to ještě více než kdy jindy uvědomit si, v jakém dějinném kontextu vystoupila výrazně do popředí modlitba růžence, i když víme, že se postupně utvářela už předtím.

7. října 1571 se odehrála v Korintském zálivu Jónského moře poblíž Lepanta velká bitva, ve které spojené námořní síly tzv. Svaté ligy rozdrtily hlavní flotu Osmanské říše, a ukončily tak obavy křesťanského světa z ovládnutí Apeninského poloostrova a dalších částí středomoří Turky. Bitva, ve které na papežův pokyn sehrál roli právě růženec, měla pro křesťanskou Evropu obrovský symbolický význam a na dlouhou dobu ji ochránila před rozpínavostí Osmanské říše.

Sv. Pius V. po tomto zázračném vítězství bulou *Salvatoris Domini* (1572) ustanovil liturgickou památku a jeho nástupce Řehoř XIII. bulou *Monet Apostolus* (1573) ustanovil na 1. říjnovou neděli slavnost růžence.

Ve své bule říká svatý papež Pius zejména toto:

1. nutnost modlit se k překonání válek a jiných pohrom,
2. růženec je prostým prostředkem, který je k dispozici úplně všem,
3. tento prostředek ukázal svoji velkou účinnost proti herezím a všem ohrožením víry a způsobil četná obrácení,
4. modlitba růžence se má doporučovat celému křesťanskému lidu.

Píši tyto řádky v atmosféře, kdy se jako první zprávy stále objevují ty o covidu a ty zprávy nejsou povzbuzivé. Naše země se tak stále nemůže vrátit do normálního režimu, kdy děti chodí bez omezení do školy, lidé do práce, za kulturou i zábavou a kdy i život církve není ničím omezován. Můžeme jako křesťané reagovat na tíživou

situaci stejně jako všichni ostatní (nosit roušky, zachovávat rozestupy, dezinfikovat si ruce atd.). Ale to je přece málo. Můžeme a měli bychom se více modlit, a to třeba právě modlitbu růžence. Vyzývám proto všechny jednotlivce, farnosti i společenství, aby se v tomto měsíci modlili růženec za ukončení koronaviru! Můžete např. uspořádat

*Biskupský znak
Z. Wasserbauera:
modlitba, slovo, horlivost*

mimořádné růžencové pobožnosti podobné těm májovým. **Můžeme také jako jednotlivci, farnosti nebo společenství (samozřejmě při respektování aktuálně platných opatření) vykonat poutě k nově vztyčenému mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí.** Stojí za zamyšlení, že

sochař Váňa mohl nerušeně na náměstí celé jaro pracovat právě také díky koronaviru! V nově vztyčeném mariánském sloupu je malá kaplička s kopií milostného obrazu Panny Marie Rynecké, která uchránila Pražany před švédskými vojsky. Obraz, který přežil už husitské nepokoje, měl při obléhání Prahy v roce 1648 nosit na krku pražský purkmistr Mikuláš F. Turek z Rosenthalu a povzbuzovat tím

obránce města k důvěře v pomoc Bohorodičky. Odražení švédské útočící přesily bylo pak považováno za zázrak. A protože byl tento milostný obraz také nazýván druhým Palladiem země české, nezapomeňme na staroboleslavské Palladium, u kterého český národ po staletí prosil v těžkých dobách.

V Misálu najdeme tři formuláře „*V jakékoli tísní*“, které obsahují krásné modlitby vhodné pro tuto nelehkou dobu. Nebo ve „Sbírci mší o Panně Marii“ najdeme také oslovující formulář „*Uzdravení nemocných*“. Jsou to texty vhodné i k rozjímání. Prosím vás tedy,

milí spolubratři, abyste při feriálních mších sv. hojně využívali tyto nebo jiné vhodné formuláře. Také i jménem pana kardinála prosím, abyste při každé mši sv. přidávali jednu přímluvu za ukončení koronavirové nákazy.

Sv. Jan Pavel II. nám v nelehké situaci začátku 3. tisíciletí daroval Apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae* – „O modlitbě svatého růžence“. Dovolte mi zakončit pár větami z tohoto dokumentu, které nás mohou zvláště oslovit třeba právě u mariánského sloupu: „A konečně, jak bychom mohli upřít svůj zrak na slávu vzkříšeného Krista a Marii korunovanou na nebesích, aniž bychom zakusili touhu učinit tento svět krásnějším, spravedlivějším a bližším Božímu

plánu?... Růženec je vzdálen jakémukoli útěku před problémy světa. Pobízí nás, abychom na ně nahlíželi odpovědně a velkoryse, a dává nám sílu, abychom jim čelili s jistotou Boží pomoci a pevným úmyslem vydávat v každé situaci svědectví o »lásce, neboť ona je svorník dokonalosti« (Kol 3,14)“ (č. 40).

Děkuji vám za vaši obětavou službu a vyprošuji vám denně Boží pomoc, sílu a požehnání!

+ Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.
pomocný biskup a generální vikář

Pomoc Arcidiecézní charity Praha v Bělorusku

Arcidiecézní charita Praha připravuje v souvislosti s novou situací v Bělorusku další projekty pomoci. Navazuje tak na sedmnáctiletou spolupráci s místními biskupstvími a charitními partnery ve městech Vitebsk, Minsk, Mogilev, Grodno a dalšími.

Nyní je přes naši charitu dlouhodobě podporováno více než 400 chudých rodin. Současná situace však vyžaduje rozšíření pomoci i na další osoby a rodiny, které se ocitly v tíživé situaci.

Arcidiecézní charita Praha zřizuje pro tento účel celonárodní veřejnou sbírku (účet 749994/5500). Získané finanční prostředky budou využity na pomoc osobám a institucím v Bělorusku. Zejména jde o podporu:

a) chudých a potřebných osob v sociálně nebo zdravotně nepříznivé situaci;

b) rozvojových, humanitárních a demokratizačních projektů;

c) vzdělávání a posilování struktur místních neziskových organizací a organizací občanské společnosti.

Dále zakládáme česko-běloruský spolek, který umožní aktivně vstoupit do problematiky i dalším lidem.

Jaroslav Němec,
ředitel Arcidiecézní charity Praha

Podzimní Tammím 2020

Bohoslovci českých diecézí i letos chystají duchovní víkend v pražském semináři 27.–29. 11. Situace ohledně ochranných opatření je nejistá, přesto jsme se rozhodli, že v našich přípravách nepolevíme. Modlete se s námi, aby se setkání mohlo uskutečnit.

Co vás letos čeká? Tématem je Absolutní milost. Existuje nějaký návod jak být spasen? Je vůbec v lidských si-

lách dostat se do nebe? Co mám dělat, když mám pocit, že na to nemám?

Během víkendu bude příležitost ke společné i osobní modlitbě, k rozhovorům se seminaristy i kněžími a k načerpání sil. Těšit se můžete na přátelskou atmosféru a výborná jídla! Rozhodně bude příležitost zahrát si i fotbálek. Přijďte! Těšíme se na vás.

Lukáš Němeček
www.seminar-praha.cz

Listopad ve Studánce

Dá-li Pán a epidemiologická situace, rádi bychom spolu s otcem Petrem začátkem listopadu oslavili Svátek všech zemřelých na Branickém hřbitově. Se Spolkem rodičů Studánka plánujeme tradiční Svatomartinský lampionový průvod 13. 11. a Adventní dílnu 28. 11. Počítáme přinejmenším s výrazným

omezením počtu účastníků a povinnými rouškami – pokud akce nebudeme nuceni zrušit úplně. Sledujte prosím naše stránky www.cms-studanka.cz. Zatím využijme možnosti spojit se na dálku v modlitbě a alespoň distančně udržovat naše společenství.

Ludmila Čechurová

Modlitba národů proti pandemii

V den památky Panny Marie Růžencové vyslali členové stálé rady ČBK Mons. Jan Graubner, Mons. Jan Vokál, Mons. Jan Baxant a Mons. Martin David prosbu o modlitbu posvátného růžence na úmysl ukončení pandemie.

Modlitba růžence je mocným a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. Využívejme jej zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20.00 hodin ať sami, či společně v rodinách.

Na konec je možné připojit společnou modlitbu národů proti pandemii nemoci covid-19, doporučenou předsedy biskupských konferencí evropských zemí.

Výzvu najdete na internetové stránce www.cirkev.cz pod názvem „Výzva Stálé rady České biskupské konference k modlitbě růžence.“

(red.)

Modlitba národů proti pandemii

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný, z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna jako lékaře našich duší a těl. Shlédni na své děti, které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy a světa na tebe obrací a hledají sílu, spásu a úlevu. Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům, sílu a odměnu našim lékařům, sestrám a dobrovolníkům, věčný život mrtvým. Neopust' nás v době zkoušky, ale osvobod' nás ode všeho zla. O toto prosíme tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Zastavení nad manželským slibem

Srdečně zveme manželské páry 5. prosince 2020 od 15.00 do 18.00 hodin do pastoračního střediska, Kolejní 4, Praha 6 – Dejvice (sv. Vojtěch). Zastavení je přípravou na obnovu manželského slibu ve svátek Svaté rodiny 27. 12. Duchovní obnovou bude prová-

zet P. Petr Glogar OCD. Na program jsou dvě přednášky, možnost ztišení, svátost smíření a adorace se závěrečným požehnáním. Přihlašování elektronicky na <http://www.apha.cz/cpr-adventni-zastaveni-aktualni-nabidka>.

(red.)

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii.

(red.)

Ty vrátíš se zase

U příležitosti výročí posvěcení našeho kostela 7. listopadu 1937 otiskujeme ze lhoteckého archivu článek Antonína Šorma. Vyšel v časopise „Katolická žena“ v roce 1936 v čísle 1 (str. 161-162). Pěkně vykresluje atmosféru, ve které se náš lhotecký kostel stavěl.

Antonín Šorm

Spisovatel Jindřich Šimon Baar u příležitosti výstavy Ikonografie a bibliografie mariánského sloupu v Praze r. 1924 napsal výstižnou báseň *Přijdeš k nám zase...*, kteréžto verše končí proroc-

kými slovy, vloženými do úst Husových (jenž promlouvá z pomníku na Staroměstském náměstí): „...Tvých ctitelů se řady rozmnoží a ty přijdeš! Ty přijdeš k nám zase se sladkým úsměvem milostné Matky a vystoupíš na trůn svůj zpátky!“ (Celá báseň byla prvně otisknuta při příležitosti desátého výročí smrti J. Š. Baara v kalendáři „Přítel opuštěných“, roč. 1935, str. 126.)

Neuplynula ještě dlouhá doba, ale prorocká slova básníka docházejí uskutečnění. Za rozbořený mariánský sloup na Staroměstském náměstí staví se mnoho památníků nových, důstojných a důležitých pro svou dobu. Čteme, jak na Moravě ve mnohých místech s velikým úspěchem hraje se Střížkovského melodram o mariánském sloupu. Americké katolické listy přinesly v nedávných dnech celostránkové články o mariánském sloupu (v Chicagu „Katolík“, v St. Louis Dostá-

lův „Hlas“ aj.). Po stržení mariánského sloupu vydány byly pochybnými nakladateli a spisovateli „dějiny mariánského sloupu“, jako by byl postaven na paměť vítězství Habsburků na Bílé hoře, pro potupu Čechů; v právě uspořádané výstavě v universitní knihovně v Praze „O kulturních stycích švédsko-československých“ jest dán průchod pravdě povolányi vědátory, kde vystaveny rytiny mariánského sloupu, postaveného na poděkování za ochranu před Švédy a ukončení války třicetileté.

Ovšem, že podobných zjevů, které rehabilitují mariánský sloup, jest ještě mnohem více a nelze se o všech zmiňovati v článku těchto skrovných rozměrů. Není tudíž divu, že když před nedávnem dotazovali se američtí čeští katolíci J. Em. nejdůst. p. kardinála dr. Karla Kašpara, jak pohlíží na znovupostavení mariánského sloupu, odpověděl jim vřelým dopisem, z něhož jasně vysvítá, že si vroucně přeje postavení mariánského sloupu, a že jakmile nadejde vhodná doba, mělo by se přikročiti ke sbírkám pro znovuvybudování svržené sochy Rodičky Boží. Současně však upozorňuje, že by potřeboval alespoň deset nových kostelů na pražské periferii a že jeden z nich má být zasvěcen Panně Marii, Královně míru.

S netajenou radostí proto vítám, že tento záměr J. Em. bude již v nejbližší době uskutečněn v Praze XV., Lhotce, kde na oltář má být postavena kopie

sochy bl. Panny Marie ze strženého sloupu na Staroměstském náměstí a počin ten bude zajisté z hlavních složek odčinění třetího listopadu 1918 a bude pramenem nesčetných smírných obětí, modliteb a křesťanských skutků směřujících k odčinění vandalského činu na Staroměstském náměstí v době zrození naší samostatnosti.

Píše tyto řádky právě o čtvrtém výročním dnu pohřbu nejd. p. biskupa Podlahy, vzpomínám, s jakou asi ra-

čer, duše posily a útěchy. Někdy sešel se tu celý hlouček zbožných a do všedního shonu ulice zaznívaly úryvkovitě jejich modlitby a zpěvy...

A dnes – dnes již jen na obrazech spatříme někdejší krásný ten památník mariánský, ale nevýslovné té vroucí poesie náboženské, jež jej obklopovala, ani nejkrásnější obraz nám podati nemůže. Hrůzně, jako nějaký obraz z války, působí na nás fotografie sloupu skáceného!

„Tvých ctitelů se řady rozmnoží a ty přijdeš! Ty přijdeš k nám zase se sladkým úsměvem milostné Matky a vystoupíš na trůn svůj zpátky!“

dostí vítal by tento pietní akt smíru: bylť biskup Podlaha zaníceným obdivovatelem tohoto památníku, a duši mojí prochívají slova, jež pronesl na kázání v Týně 8. prosince 1924 před otevřením výstavy mariánského sloupu: „Jako rozený Pražan od nejtělejšího svého mládí často s dojetím jsem byl svědkem úchvatné náboženské idyly v samém prostředí prosaického života... Po staletí nedbajíce pouličního šumu a ruchu hledávaly u sochy P. Marie na náměstí před Týněm, zejména, v podve-

Než jak se to vše přihodilo? Snad záludný nepřítel, jenž rozstřílel nádherné katedrály, i nám na potupu zničil tento krásný památník? Ach, kéž by to byl býval učinil alespoň nepřítel! Studem bych si zastřel svoji tvář, když uvážím, kdo to učinil!

V době, kdy vlast naše měla prožívat radostné dny osvobození, našly se ruce, které se zvedly proti té, kterou náš národ po tolik století vzýval jako

matku a ochránkyni svou a k níž v době války tak vroucně volal „Královno míru“ v naději, že dá národu našemu šťastný výsledek války... A ona šťastný ten výsledek nám vyprosila. I zasloužila si zajisté, aby jí na počest a v díky po celé vlasti pomníky se stavěly a zatím – zatím pomník, jež jí zbudovala minulost, byl surovou rukou povalen.

Národ polský po příznivém výsledku války si vyprosil, aby v celé oblasti jeho říše byla vložena do loretánské litanie prosba „Królówo Polski, módl się za

nami!“ a národ náš své Královně nebeské, která zaň orodovala, v odměnu takto – se pomstil!“

Slova biskupova byla prostoupena nejhlubším smutkem, hlas takřka sehlával v slzách a lámal se bolem, ale po zjištění této dějinné pravdy přechází ctitel úcty mariánské v Čechách – biskup Podlaha – do zcela jiné tóniny a utěšuje sebe i shromážděné pod týnskou klenbou: „Než promiňte, řekl jsem národ náš? Nikoliv, nebyl to, nemohl to být národ náš, neboť národ náš ve zdravém svém jádru jest národem mariánským. O tom svědčí nával k oblíbeným našim poutním místům..., nesčetné chrámy, účastenství na pobožnostech a přčetné obrazy i sochy Rodičky Boží ve svatyních i domácnostech“ a vyslovil nakonec své nejvroucnější

přání, aby celý náš národ vrátil se k úctě Matky Boží a aby na sobě i na budoucích svých osudech zakusil to, co slibují krásná ona slova, jež církev klade v ústa Panny Marie: Mne, kdo najde, nalezne život a dojde požehnání od Hospodina! (Příslloví 8, 35).

Zajisté, že stavba kostela a oltáře ve Lhotce ke cti P. Marie potupené na Staroměstském náměstí bude toto požehnání již brzy svolávatí našemu národu!

Antonín Šorm (1889–1947) – katolický národopisec, redaktor kalendáře „Přítel opuštěných“. Spolu s Antonínem Krajčou napsal knihu: *Mariánské sloupy v Čechách a na Moravě*. Příspěvek k studiu barokní kultury. Vydáno v Praze 1939.

Eva Kocmanová

Vzpomínka na Jindřicha Šimona Baara

J. Š. Baar

Jindřich Šimon Baar (1869–1925) byl katolický kněz, chodský spisovatel a básník.

Práce se lhoteckým archívem je někdy detektivním pátráním.

Zmínka o dosud neotištěné básni

J. Š. Baara mi jako knihovnici nedala spát. Podařilo se mi vypátrat, že existuje katalog výstavy o mariánském sloupu z roku 1924. Výstava měla několik částí. Jedna část byla věnovaná poezii

mariánského sloupu. Našla jsem tam i báseň tehdy oblíbeného spisovatele J. Š. Baara s názvem *Ty vrátíš se zase*. S největší pravděpodobností je to ta, kterou zmiňuje ve svém článku Antonín Šorm:

Ty vrátíš se zase

Věřím v svůj národ drahý, / přemůže zákeřné vrahy / a střízlivou hlavou / si vynutí svobodu pravou / a všechny děti nevinné / si k srdci svému přivine. / Pak nad Prahou stověžatou, / nad Českou zemí svatou, / nad palácem i chatou, / nad chrámy věd i žaláři / svobody slunce zazáří. / Pak teprve, ó Matko Boží, / ve slávě a záři jase / tvých ctitelů se řady zmnoží / a ty přijdeš! Ty přijdeš

k nám zase / se sladkým úsměvem milostné Matky / a vystoupíš na trůn svůj zpátky!

Moje babička bydlela v dětství v Třebotově. Tamější farář Josef Saksl se přátelil s knězem Jindřichem Šimonem Baarem, který působil v blízké vesnici Ořech. Jednou J. Š. Baar přijel do Třebotova navštívit svého spolubratra. Místní děti ho viděly, jak přijel na koni

a to se jim líbilo. Některé děti pak Baar na koni svezl, i mou babičku. Celý život pak na to vzpomínala a ráda mi to vyprávěla.

V souvislosti s listopadovým svátkem všech zemřelých mne ještě zaujalo, že J. Š. Baar na svém hrobě nechtěl mít uvedené jméno. Místo svého jména tam má svoji báseň. *(Foto hrobu Jindřicha Šimona Baara a jeho báseň jsme uvedli na titulní straně. Pozn. red.)*

Eva Kocmanová

Lhotecký běh

Lhotecký běh je sportovně zábavní akce pro všechny z naší farnosti. Motto Lhoteckého běhu zní „Sport a víra mohou být pro všechny“. Jak už všichni dobře víte, tento rok se uskutečnil již 4. ročník.

Po dlouhém plánování a řešení s dalšími organizátory se 4. ročník Lhoteckého běhu moc podařil, i když nebyly příznivé podmínky s covid-19. Opět byly připraveny různé délky tras od dětských až po 2km, 5km a 7km trasy. Dobrovolníci museli vyznačit

různými barvami trasy, připravit registraci a další zázemí na FC Tempo. Pro malé děti byl připraven i skákací hrad a různé soutěže.

Díky dobrovolníkům se tento rok podařilo vše dobře a rychle zvládnout a vám všem ještě jednou moc děkuji za vaši pomoc, odhodlání a vytrvalost.

Těším se na spolupráci při dalším běhu.

Čtvrtého ročníku se zúčastnilo 154 běžců. Bylo krásné počasí a při pohledu na účastníky bylo

OHLASY

vidět, že se bavili a mají zájem o další ročník. Příští rok nás tedy čeká 5. ročník a můžete se opět těšit na mnoho zábavy a sportovních výkonů.

Rád bych ještě řekl, že opravdu cítím, že běh je požehnaný a je pod Boží ochranou. Tento rok nebylo vůbec jednoduché ho připravit. Do poslední chvíle jsme nevěděli, zda se běh bude konat. Bůh zařídil, že se konal, že se přihlásili dobrovolníci, vyšlo nám počasí a byla velká účast. Chvalme našeho Pána, protože je vidět, že nás má rád.

V tuto chvíli se již připravuje ročník pátý a já doufám, že dorazí každý, kdo

si chce zasportovat, popovídat, pomodlit se...

Více informací naleznete na našem webu www.lhoteckybeh.cz.

Petr Burda,
hlavní organizátor

Organizační tým Lhoteckého běhu

Podzimní víkend rodin

Každým rokem se koná v naší farnosti víkend rodin. Pravidelně bývá v květnu, nicméně letos byl kvůli koronavirové pandemii odložen na podzimní termín 18.–20. září.

Nakonec se nás sešlo sedm početných rodin v čele s Martinem a Janou Koníčkovými, kteří tuto akci každoročně výborně připravují.

Zajistili nám ubytování v klášterním penzionu Kongregace Dcer Božské Lásky v Jiřetíně pod Jedlovou v Lužických horách. Byla zařízena plná penze dokonce i s možností bezlepkového stravování, což jsem velice uvítala.

V sobotu ráno za námi přijel pater Jiří Korda, který s námi strávil celý den až do večerního opékání buřtů. Dopoledne jsme navštívili rozhlednu Jedlová. Po cestě všichni sbírali houby a děti hrály hru inspirovanou knihou Hobit. V cíli je čekal poklad. Odpoledne jsme se vydali na nejseverněji položené mariánské poutní místo Filipov, kde nám P. Jiří odsloužil i mši svatou. Po večerním opékání následovala stezka odvahy, nikoliv bojovka spojená se strašením. Mladší děti mohly jít v doprovodu rodičů nebo sourozenců. Byl to jedinečný zážitek jít po cestičce

vyznačené jen svíčkami. Naposledy jsem takto šla na farní chaloupce asi v roce 2002.

V neděli jsme navštívili mši v tamějším

kostele a po ní jsme se vydali na Křížovou horu, která byla lemována křížovou cestou. Po obědě jsme se rozjeli do svých domovů.

Víkend se velmi hezky vydařil, měli jsme možnost více se mezi sebou poznat. Pán Bůh zaplať a za rok na viděnou. Víkend rodin je otevřenou akcí pro všechny rodiny. Nezapomeňte se též přihlásit.

Jana Šárková

Takové normální páteční ráno

7.45 Zvoní telefon, ze sluchátka se ozývá hlas klientky Alenky a diví se, že už jsem v práci. Rozespale přemítám, proč ta dáma volá tak brzy, pokud předpokládá, že telefon nikdo nezvedne? Nicméně klientka nečeká na odpověď a ptá se, kdo a kdy k ní dnes přijde na službu? Vyhledám v rozpisu správnou odpověď a loučím se.

Na zázemí se střídají zaměstnanci, vyzvedávají si klíče od klientů a služebních aut, nikdo se nezdržuje, všichni spěchají do služby. Studuji nejnovější nařízení vlády k vývoji pandemie a zkoumám, zda nějak ovlivní náš provoz. Moje asistentka marodí, proto zvedám telefony na dispečinku.

V **8.05** volá paní, která objednávala služby pro maminku. Rozčiluje se, že jí sociální pracovnice Lucie ještě nezavolala. Sedíme s Luckou v jedné kanceláři, proto mohu paní ujistit, že jí kolegyně zkoušela telefonovat ve čtvrtek odpoledne. Hovor však nebyl přijat a nikdo nezavolal zpět. Předávám telefon Lucii a pokračuji v práci.

8.10 Opět zvoní telefon. Pán by rád, abychom mu vozili obědy. Vysvětluji mu, jak je naše dovážka obědů organizována. Domlouváme se, že s dovážkou jídla začneme následující týden v pondělí.

8.23 Volá syn jedné z hospitalizovaných klientek a sděluje nám, že maminka v noci zemřela.

8.30 Do kanceláře vchází pečovatelka Jana. Sděluje mi, že byla ve čtvrtek odpoledne na vyšetření s páteří. Paní doktorka jí doporučila změnu zaměstnání ze zdravotních důvodů. Jedná se o dlouholetou pracovníci, která je u klientů i kolegů velice oblíbená. Rozhodně o ni nechceme přijít. Nerada se proto ptám, jestli to má být žádost o ukončení pracovního poměru? Jana se směje a ujišťuje mě, že se nikam nechystá. Práci má ráda, jen si možná v budoucnu sníží pracovní úvazek. Mně padá kámen ze srdce.

Ve dveřích Janu střídají Petra s Alenou. S očima navrch hlavy mi sdělují, že vnuk paní Olivie má pozitivní test na koronavirus. Paní Olivie jim vyprávěla, jak si s vnukem užívali oběd. Sociální pracovnice obě kolegyně uklidňuje. O pozitivním testu víme, ale ke kontaktu mezi nakaženým vnukem a babičkou

došlo už před delší dobou. Paní Olivie nevychází ze zahrady, měla by být v pořádku. Navíc, všichni používáme předepsané ochranné prostředky.

Ještě není **9.00**, když do dveří vpadá pečovatel Vojta se slovy: „Paní ředitelko, zbyla od včerejška ta bramboračka? Já mám hroznej hlad.“ Vděčná za trochu normálna v tom dnešním bláznivém světě se začnu smát a posílám toho hladového chlapa do kuchyně. Telefon zase začíná zvonit.

Přeji vám klidný listopad.

Eva Černá

KALENDÁŘ – LISTOPAD 2020

Kalendář nehledejte. Z důvodu pandemie nemoci covid-19 vláda České republiky často mění opatření proti šíření koronaviru, proto není možné plánovat farní akce dopředu. Aktuální programy a bohoslužby sledujte na webu a na nástěnkách.

PLÁNUJEME

- 12. 12. – pouť k mariánskému sloupu;
- 24. 12. – bohoslužba upravená pro děti;
- 23. 1. 2021 – farní ples, tentokrát v barvě žluté;
- 24. 1. 2021 – dětský karneval.

Na vlnách prozřetelnosti

„Věříme, že tato ulice, tento svět, kam nás Bůh postavil, jsou pro nás místem našeho posvěcování. Věříme, že nám k tomu nic nezbytného nechybí. Neboť pokud by chybělo, Bůh by nám to dal...“

Madeleine Delbrel: Člověk mezi vírou a ateismem,
Karmelitánské nakladatelství 2019.

Knihu „ochutnávky“ ze svěžích postřehů M. Delbrelové o životě podle evangelia sestavila a přeložila Pavlína Bílková. Madeleine Delbrelová pozoruhodně uvádí do umění důvěry v Boží Prozřetelnost, kterou potřebujeme právě v čase zkoušek a nepředvídaností... jako třeba v této pohnuté době. Důvěra v Prozřetelnost pramení z neochvějné víry v Boží lásku, z důvěrného vztahu s tím, jemuž na nás záleží... Naštěstí Bůh není v karanténě, je nám tak blízko, že si to ani nedovedeme představit.

Kateřina Lachmanová

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 23. 10. 2020.

Uzávěrka příštího čísla je **5. listopadu 2020**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.